

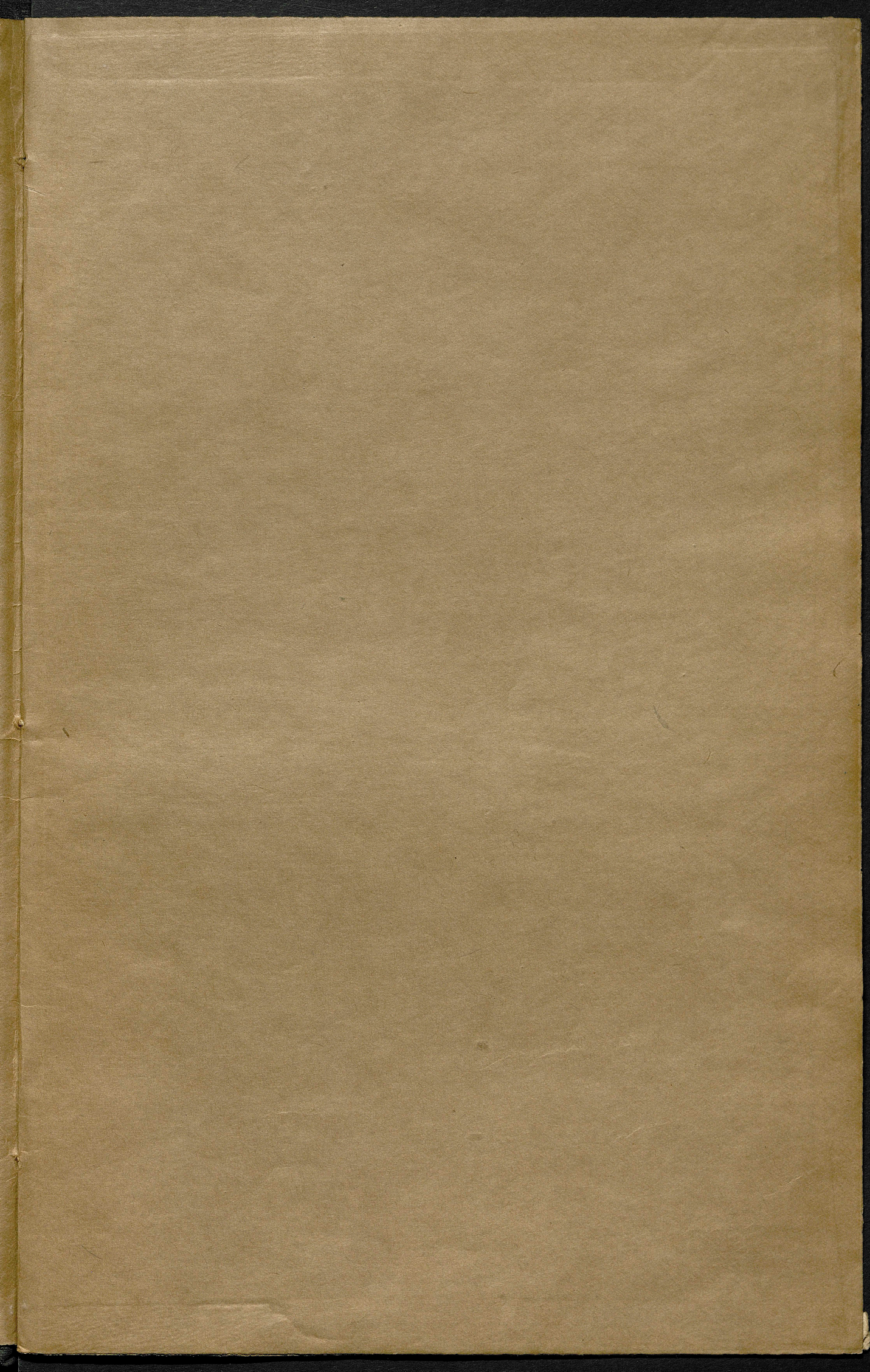
BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

LVIII

14918

150630

FACIES
MARTIS & MINERVÆ

In
CAPITE OGINSKIANÆ Profapiæ
VLODIMIRO PRINCIPE,
Martiis olim & literariis laureis adornato,
SPECTATA,

nunc verò

Intra PALATINAM PORTAM
ILLUSTRISSIMI ac EXCELLENTISSIMI
DOMINI

D. CASIMIRI
OGINSKI,
Palatini Trocensis, & in Palæ-
monio Arcopago supremi
MARESCALLI
OBSERVATA,

Ad Theatrales ignes
Metagymnastico actu
SERENATA,

Ab Illustrissima, Perillustri, Magnifica, & Prenobili Inventute
Academia & Universitatis Vilnensis Societatis IESV.

Anno ab ortu Incarnatæ Sapientiæ 1726.

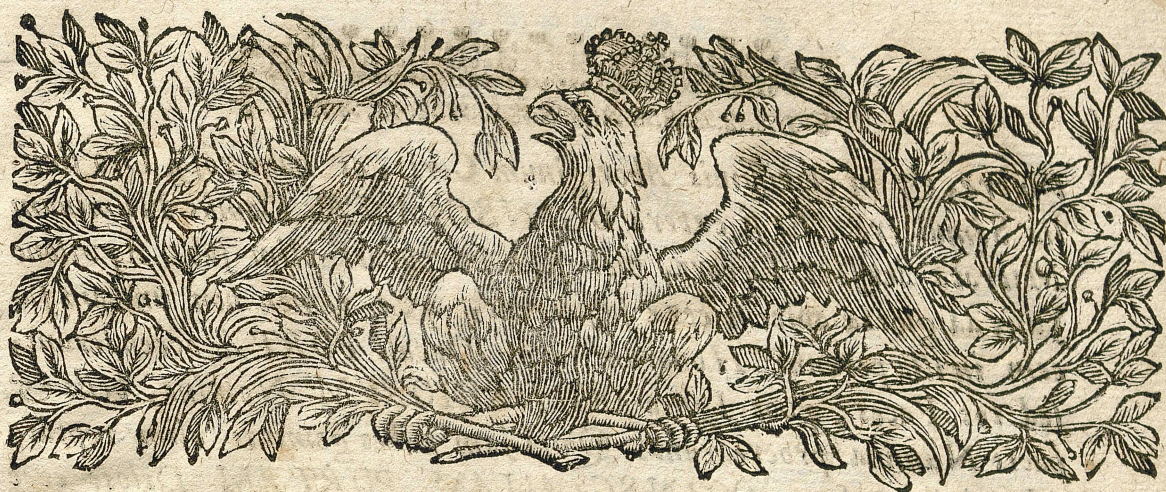
Kalendis Augusti.

IN AVITUM
ILLUSTRISSIMI
PALATINI
Stemma.

Quæ Facies PORTÆ? quis celsis splendor oberrat
Postibus? hæc solis Regia nonne nitet?
Hinc Martis Vultus, pingit latus inde Minerva,
Fortunæ, medium, junctus adornat honor.
Aurea Neronis cedant Penetralia, vel quæ
Assyriâ surgunt mœnia structa manu.
Omnes regnatæ moles Mortalibus illæ,
In PORTA excubias hac posuere Dii.

XVIII - 14918 - IV.

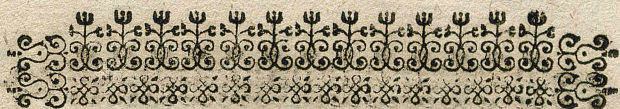
DEDICATIO.

*Randibus Immortalium Heroum Simulacris, an
verius Deorum adornatam Imaginibus PORT-
TAM aperis ILLVSTRISSE PALA-
TINE, quarum refracta ad Theatrale speculum
Majestas, scenicas etiam serenat umbras. Nec
enim Purpuratis OGINSIORVM Nominibus,
Augustius spectaculum ad theatrales ignes adornari potuit, nisi deriva-
ta luce à Ducalis PORTÆ Majestate, quam non Indicum ebur,
aut Erythraei maris intendunt uniones, sed Illustres Majorum
A₂ Vmbra,*

Umbra, & in clarissimis Aboriginum Ceris, os humerosq; Deo similia Simulacra. Et si cetera OGINSKIANÆ Domûs Numinum Mitrata deessent Decora, vel solæ Purpurati olim sub Aquilone Jani, ad gloriæ apicem ceræ sufficerent, quæ tamen non unicam faciem in illa perenni Honorum ara, Ducali PORTA accenderunt, sed tot Faces, quot Ignea OGINSKIORVM Nomina, belli & pacis Numina procreârunt. Quid jam habes geminis olim reptata Numinibus, supra OGINSKIANAM PORTAM Delos? ecce uno in Numine coronati quondam Kijoviæ Leonis, duo sese intra angustum illud Fortune atrium, ad prodigium Numina compenetrant? Quid habes supra tuo vetus gloriata Jano Roma? ecce Bifrons Numen! PALATINÆ Caput loquor Profapiæ, in quo concentrata Martis & Minervæ decora, Vtriusq; Numinis, ante septingentas annorum orbitas, Faciem orbi indicârunt: quibus demum ne suæ desint Victimæ, victor gladius procuravit. Minores illæ erant hostiæ, in quas barbaræ Piecinigorum cesserunt animæ, quorum & nomen secuturis extinctum sæculis, ne solo corporum occasu litare viderentur, quod toties meridiani in Leone Ducum Kijoviæ Fortitudini, temerario ausu occasum intentaverant. Exstat etiamnum turritum Kijovia Victoriarum Monumentum, ad quam illas Barbarorum Harpyias, tenerior adhuc hic Sventoslai Iulus, sed vel in tenera ætate, debellandis non impar monstris Hercules, priusquam eduxit chalybem, profligavit, fugavitq; terrore solo, ut liberata obsidione urbe, & mitrato capitis sui orbe, jam tunc à teneris ad grandiores civicas & castrenses, obsidionali corona inauguraretur. Noscitur ex ungve Leo, proceram arborem tenerior planta indicat, sic Magnorum Ducum vel in ortu emicat fortitudo, quemadmodum in cunis omnia futura edidit Alcides Magnitudinis, nondum puer, jam monstris Gigas, elisis anguib; infantiles fascias victricibus distinxit laureis: In primâ Cyrus ætatis auro-râ, solem jam se ad multorum commoda oriturum probavit, nec illos angusto in pectore occultavit ignes, qui olim orbem in admirationem, hostes in terrorem, Persiam ad sui amorem accenderunt. Paria coronati Russiæ Achillis Archiparentis ILLVSTRISSIMÆ Domûs crepundia, magnorum erant omnia progressuum, ut qui teneris

neris in annis Briaræum se hostibus demonstravit, provento ad ampliores ævo laureas, Briaræorum etiam Domitorem, procul dubio Jo-
vem indueret. Et sensit grandior Oriens tonantem, nec armorum
fulmen sustinuit, deplumata Imperialis Aquila, ne vitam cum plu-
mis exueret, coacta grandioribus placare victimis, integram Pro-
vinciam consecravit in hostiam, satis se integram esse rata, si
diminuta partibus, pennas concederet VLODIMIRO, quibus ad
altius gloriæ evolaret fastigium; caput sibi reservaret. Senserunt
gravem ictum, coronata Constantini & Basilii capita, resecto ex
Imperiali diademate grandi unione, Corsino; sensit Græci, Troja-
no magis formidabilem equo, Ducali redimitum tania, Kijovia Le-
onem, sensit demum universum corpus Imperii, Africani fortio-
rem Russia Annibalem, qui ubi triumphali passu ad urbium Portas con-
stitit; non mentes hominum, sed ipsa tremere & collabi coacta
Turres, prono vultu cadentibus muris Victorem adorârunt. Quæ
tam felix Poëtico Phidias foret dextera, ut æquè faciliè illos, levi-
bus in paginis exsculperet triumphos, quos tam faciliè ILLVS
TRISSIMORVM Archipater Nominum, victore chalybe, hosti-
libus inaravit cervicibus! Quæ penna Oratorio contingeret Apelli,
ut illam Martis Faciem depingeret, quam sole & terrâ teste,
celeritate Julii, felicitate Augusti, fortitudine Pompeji, laureatus
per Orientis partes circumtulit! Non moror jam pennam, quia
nec ille in vincendo moram passus, cui omnino idem erat, venisse
& vicisse, bellare & triumphare, configere & laureis coronari.
Sed parum erat ad gloriæ apicem, ubiq; triumphalem in vultu præ-
ferre Martem, nisi verior mitratus Aquilonis Janus, Palladis eti-
am explicaret faciem, quæ pulsa è patrio Septentrione ruditatis
caligine, sereniores literarum umbras accenderet. Sequuntur etiam-
num hæc solem suum, & à perenni tot Fastis vindicant occasu glo-
riam, per quæ ortum nocte, Russia bicipites ad sui jubar provo-
cârunt Aquilas. Millenis annus revolutus orbitis multa jam a Ro-
xolani ortu Imperii lustra confecerat, pulchroq; diu recurrens cir-
culo, coronarium optime Septentrionalium Ducum solidaverat cir-
cum, perennibus tamen in illo Imperialis ad meridiem proventa
Fortunæ jubare videbantur premi tenebris, donec eum sapientiæ

*Vultum VLODIMIRVS explicuit, sine quo, auro etiam dieſcen-
tia Liciniorum capita cecutiunt. Illi ergo pupilla Ruſſiæ immerſa
vultui, tunc ſe demum ſerenatam vidit, quia erudito lumine circum-
fuſam, quod vel ipſæ ad Cleantis accenſæ lampadem umbra inten-
derent, & à communi aliis luminibus, Heroum gloriam defende-
rent occaſu. Non popularis id gloriæ documentum, vultu diem
parere, at elariorem ſole Minervam, grandioris eſt argumentum,
quia Jovi ſuppar conatus: talem in Fortunatiſſimo Principe VLO-
DIMIRO intuemur, qui ſolo prodigioſi vultûs nutu, ſuo Palladem
dedit Imperio, poſtquàm primis Literarum jaciendis annuiſſet Fun-
damentis. Prima hæc Ducalis imago PORTÆ, quam non huma-
na Apellis manus, ſed Fortuna & Divûm Progenies Honor, Vir-
tutis & gloriæ coloravit penicillo, atq; in OGINSKIANI Ar-
chivo Honoris, Auito locatam Atrio, velut de Baſilicis Templorum
Aris, adorandam Orbi propoſuit. Quodſi ceteræ Immortalitatis
nonniſi revidendæ oculo, coronatæ Ducalibus SEVERIÆ, KIJ-
VIÆ, CZERNICHOVIÆ & PEREIASLAVIÆ Mitris Ce-
ræ, Panegyricam invitent pupillam; prius in æternam clauden-
tur lumina noctem, quàm ſingularum eternitatis ductas circulo
perluftrant lineas: mortali enim palpebra perluftrari nequeunt,
quos Immortalis Gloria, è mortalium exemptos albo, Deorum Im-
mortalium adſcripſit numero. Solus nonniſi tantorum Nepos Abo-
riginum ſpectare illos, & in Auito Tuo Pantheo contemplari po-
tes ILLUSTRISſIME PALATINE cui pariter Divinus
eſt*

*- - - Vigor & cæleſtis origo.
Satis nos multum emetiri oculis videbimur, ſi Te ipſum intra ean-
dem contemplemur PORTAM, vivam omnium Honorum Me-
tropolim, quos, aut olim Natalium munere: antiquum genus Ina-
chi meruit; aut gloriæ ſuffragio*

*- - - omnis Iuli
Progenies magnum cæli ventura ſub axem,
Aut Spartani calculo Themidis,
- - - Magnuſq; Solon, Fortiſq; Lycurgus.
Licet enim, ita noſtrorum forſan conſulente temporum felicitati
Fortuna,*

Fortuna, tardior illis succedas Heroibus, nulli tamen amplitudine
cedis Fama, imò tantum antecedis, quanto Te seculorum antecessê-
re spatio, vel ipsi ad invidiam Vetustati, cui si fortunatissimus
contigisses Priamus, orbis iudicio super Ammonias pro Iove colere-
ris Aras, quem publicæ felicitatis Statorem, Director scipio no-
stra etiam ætati indicat, Numinumq; Sarmatiae inscribit albo. Se-
curius namq; Tibi Patrii Orbis incumbit Fortuna, quam Atlanta-
is calum humeris, quia Ægyptiorum sceptris oculatior MA-
RESCHALCALIS Virga, Argum agit, ne quæ in parte legum
iacturam patiatur. Frequenti etenim PALATINARVM virtu-
tum stipata famulatio, & coronario Crucis signata vertice, vel
umbram horret, quæ Sanctiori sancitorum candori adversetur.
O Fortunatam tanto Aristide Lithuaniam! desinat jam stantes in
Curribus Æmilianos aut Curios iactare Antiquitas, supra ve-
tustorum ipsa licet venerandas canitie statuas, grandius in Te exhi-
bes spectaculum ILLVSTRISSE MARESCHALLE, in
cujus pectore pro Pyrrhi gemma, grandem aliarum virtutum A-
stræa nacta unionem, non modicum felicitatis Patriæ auget preti-
um. Stupebunt ventura secula, dum inter ILLVSTRISSE-
MAS Avorum ceras, Tuam etiam contemplabuntur imaginem,
nostrisq; seculis inuidebunt, quibus Magnus in Toga Consus, in
Sago Mavors, in iudiciorum Theatris æquissimus Aristides, &
in Marones gratosus Augustus obtigisti. Non ita tamen Postero-
rum illaberis oculis, ut concentrata in Te Magnorum Lithuanie
Quirinorum Decora ILLVSTRISSE CASTELLANIVI-
TEBSCENSIS, & MARESCHALLI CAVNENSIS
spectatrici palpebræ non occurrant; quorum ut sanguinem; ita vi-
vam geris Ideam, explicabis Martios etiam ILLVSTRISSE
SVBDAPIFERI M. D. L. & CAPITANEI GORZDOVI-
ENSIS vultus, quibus ego

- - nec Decios pulchros fortèsve Metellos
Prætulerim, Gallisq; genus fatale Camillos.
Cernent Tuis impressas Ceris, & teneriores adhuc in Palladis arena
plantulas, quæ nunc scientiarum rore irrigantur, ut in grandiores
olim excrescant arbores, quæ & umbram Patriæ, & grandes me-
ritorum

ritorum fructus adferant. Panegyrica verò pupilla suade, ubi jam
a Ducali advocatur PORTA, tuas ILLVSTRISSIME PALA-
TINE, ad theatralem scenam invitat palpebras, nihil hic Pala-
tino oberrabit oculo, quod ab OGINSIANA Gloria, derivata
non refulgeat luce, ut grandior de Vestro scena compareat, quæ in se
nihil magnum, tantisq; par Nominibus exhibere valet. Priusquam
tamen ad scenicum spectaculum reflectes oculum, hæc Tibi vota, le-
vibus licet impressa foliis, sed quæ nulla rapiet sub nube vetustas,
intuere, nimirum; ut qui gestorum magnitudine superasti multos,
annorum etiam longitudine, grandævos superes Nestores, adeoq; de
suis

Addat Tibi Jupiter annis.

Ita vovet

PALATINO Nomini

Devinctissima

Juventus Academica Universitatis
Vilnensis Societatis JESU.

FUNDA-

FUNDAMENTUM.

VLODIMIRUS Magnus Dux Kijoviæ, Russiæ Ducū antiquus sangvis, OGINS-
 CIANÆ Domus Protoparens, plurimis victoriis, præsertim Orientali
 expeditione clarissimus, ut partis Martæ Laureis etiam Literarias adderet;
 Primus in illa gentis ruditate fundavit Literas. *Miechovita L. 2. pag. 26.*
WŁODZIMIR Ruski Monarcha *Iáśnie Wielmożnego* OGIN-
 SKICH Domu Antenat, *wielę Zwycięstw, osobliwie oryentalną Sławny ex-*
pedycyę, dzeby nie tylko Zwycięskimi palmami, ale też y Pallady Laurami u-
wierczył skronie; pierwsze w Państwie swoim nauk założył Fundamenta.

ARCHIPROLOGUS.

AD cantum & Lynam Amphionis, centum Portis celeberrimæ Thebæ eriguntur,
 sed ad sonitum WOYNARUM tubæ, dissilientes, in unam PORTAM cœ-
 unt; quam Honor Ducalibus Mitris, Pallas laureis coronatam, Nomini & Ho-
 nori OGINSKIANO consecrat, adjectâ Epigraphæ: *Vnum pro centum fama*
loquetur opus. Mart.

Ná dźwięk cythry Amphioná setnymi Bramami Sławne powstają Theby,
lecz na odgłos Trab Tryumfalnych Prześwieznego Domu WOYNOW rozstępu-
jące się, w jedną schodzą się BRAMĘ, którą Honor Xiążecymi Mitrami,
Pallas Laurami ukoronowałszy, Iáśnie Wielmożnemu Imieniowi OGIN-
SKICH konsekuje.

PROLOGUS.

Genius Russiæ à Genio VLODIMIRI in Ædem Martis introductus, ejusdem au-
 spiciis primùm parat à se plurima Trophæa contemplatur, demum locan-
 te eodem VLODIMIRI Genio mediam trophæis Bibliothecam, cum inscriptio-
 ne: *Pulchro ligari federe gestiunt libris Trophæa, perpetuam ibidem inter li-*
bros deligit stationem.

Geniusz Monarchii Ruskiej od Geniusza WŁODZIMIRA do Marsa
pałacu wprowadzony, naprzód za jegoż Fortuna nabytych od siebie Zwy-
cięstw tryumfalne znaki upatruje, potym widząc ułożoną od Geniusza WŁO-
DZIMIRA, w pośrodek Trophæonw Bibliotekę; wieczną tamże między Księ-
gami obiera statwę.

INTERLVDIVM.

ACTUS PRIMUS.

Scena ima. WLODIMIRUS geminum simul suscepturus bellum, alteram exer-
 citus partem, suis auspiciis in Orientem destinat; alteram Aquilei ductu in
 C
 proximi

proximas demandat Provincias. Leoninum unum ē Ducibus (qualiter olim Alexandrum Parmenio præmonebat) ut suæ felicitati metas & tempora ponat, ac alternas Martis vices pertimescat, præmonentem, animo Alexandri Magni rejicit, ac ut timidum redarguens bellicâ liberat Provinciâ, suffecto in ejus locum Rotislao, pridem ob sapientiam sibi carissimo, quam redux alieno sole secum in Patriam attulerat. Ipse autem Ducalem habitum non nihil immutaturus, dum pro Mitra sumit galeam; advertit ex eadem triplicem erumpere lauream, unde fausta sibi ominando, destinatum iter aggreditur.

WŁODZIMIR dwójaką ponowinwszy expedycyą, jedną część Woyska z sobą na wschód destynuje, drugą pod Aquileą kommandą, w blizsze ordynuje Provincye. Leoniną jednego z Wodzow (jako niegdyś Alexandrą przestrzegał Parmenio) ażeby szczęściu swemu uczynił termin upominającego, wspaniałego Monarchę animuszem, jako bojaźliwego strasząc, od wojennej uwalnia Provincyi, oddawszy jego buławę Rotysławowi, dla osobliwej mądrości (która z cudzych Nacyi do Ojczyzny z sobą przyniosł,) dawno w znacznych u siebie będącego Faworach. Sam zaś Xiazgę nieco chcąc odmienić ubior, gdy za Mitrę bierze szyszak; postrzega trojki z niego wynikający Laur, przeto dobrze sobie ominując, w przedsięwziętą drogę się udaje.

Scena 2da Prætereunti proximam Silvam, arbores in trophæa commutata, adinstar vocalis Dodonæ in vocem erumpentes, inter lata Vaticinia, hoc etiam prædicunt Principi: *Aquila Leonem, mox Leo victor premet Aquilam.*

Mijającemu bliski las, drzewa odmienione w trophæa, nakształt głosney Dodony odezwawszy się, między innemi szczęśliwego ewentu prognostykami; to też Xiazgę przepowiadają:

Gdy tryumfalnym Marsiem Orzeł Lwą przekona;
Wkrótce Orła zwyciężskim bojem Lew pokona

Scena 3ta Leoninus inultam metus non ferens labem, ac ob eandem exemptum se bello cernens, in varios dolorum erumpit affectus. Ad extremum statuit ad hostes, contra quos Princeps Aquileum expediverat, desciscere, brevi aucturus VLODIMIRI gloriam, vel absenti se ipsum daturus in triumphum.

Leoninus znieść niemogąc; że go jakby bojaźliwego, y do wojny nieposobnego, od bliskiej okazy wojennej zatrzymano; na stronę nieprzyjaciół przystać zamysla.

Scena 4ta Jámq; ad destinatum properans terminum, offendit ad osseum caput, quod dum dimovere satagit; adhæret pedi, malè ominosam calvariam abscisurus evaginat, gladium, sed ab osseo vate præmonetur: *Lauream primam paras, si Martis armis aggredi cupis caput.* Putans lauream potendi sibi, inhærens pedi rescindit caput.

T gdy już do naznaczonego dąży terminu, trafia na trupią głowę, która, chcącemu ją odeprchnąć, do nogi przystaje. Zaczynamy chcąc bronią odciąć, dobywa miecza; ale taką od kłwary odbiera predykcyą:

Przedni laur pewnie zwyciężski gotujesz,

Gdy miecz na głowę podnieść attentujesz.

Scena 5ta Mscislau VLODIMIRI filius, huic prodigioso superveniens casui, emortui capitis demiratus alloquium, primam Lauream Leonino ab ipsis etiam fatis offerri prælagiens, suam erga exauthoratum Ducem explicat propensionem, eundemq; meliora sperare jubet, nec non restitutionem primi officii à Parente, sua intercessione se effecturum spondet.

Mici-

*Mściłaus Syn WŁODZIMIRA na ten cudowny trąfwszy kazus, na głos
mortalney ządziniwszy się głony, rozumiejąc, że same fata pierwsz
Laur Leoninowi gotują, swoją przeciwko oddalonemu od Funkcyi Wodzon
oświadcza życzliwość, y do nadziei przywrocenia dawney funkcyi pobudza
własne w tym obiecując stáranie, y skuteczna u Monárchy Intercessya.*

*Scena 6ta. Iarolungus literarum hostis, ubi Rotillaum Fratrem licet, sed di-
uturna non agnitus peregrinatione) doctrinæ suffragio ad Ducalem cla-
yam evectum videt, odio simul & invidiâ accensus, omnem statuit movere
lapidem, ut eundem vel favore Principis dimoveat, vel opprimat.*

*Iarolungus uczonych nieprzyjaciół, widząc Rotysławia (choć Brat, ale z ok-
kazyi długiey Peregrynacyi niepoznanego) za mądrości Promocyą do Het-
mańskiey buławy podwyższonego, gniewem oraz, y nienawiscia zapalo-
ny, obiecuje żadnego nieopuścić sposobu, którymby go, albo z łaski Monárchy,
albo z życia mógł wyrzucić.*

INTERLUDIVM.

CHORUS PRIMUS.

*Apollo ad Famosas Egypti Pyramides constitutus, veterum Regum inscripta
illis delet nomina, ac in eorum loco VLODIMIRI exarat, cujus etiam
dum bellicas extollit laudes, delapsus in ILLUSTRISSIMAM OGINS-
SCIORUM Profapiam, quā Marte, quā arte celeberrimos illius laudat
Heroas. Insuper sub Palamono nunc Polo, gloriā & honore fulgentibus
ILLUSTRISSIMO PALATINO TROCENSI, CASTELLANO VITEB-
SCENSI, MARESCHALLO CAUNENSI, SUBDAPIFERO M. D. L.
& ILLUSTRISSIMO inter Cellissimos WISZNIOWIECCIANÆ GYN-
THIÆ splendoribus CAPITANEO GORZDOVIENSI, totidem erigit Colossos.*

*Apollo przy Egipskich stánanwszy kolossách, miało ząstárzających niepamięcia
imion dawnych Monárchow, imię WŁODZIMIRA na nich potomnym
rysuje wiekom, przy ktorego pochwałách, chwalebnych Bohátrow Iásnie
Wielmożnego Domu OGINSKICH wystawia, Osobliwie na Pálemoń-
skim Niebie jáśniejących Ognistych Honoryuszow, Iásnie Wielmożnego I.
M. P. WOIEWODĘ Trockiego, KASZTELANA Witebskiego,
MARSZAŁKA Konwienkiego, PODSTOLEGO W. X. L. y I. W.
I. M. P. STAROSTĘ Gorzdonskiego przy Iásnie Oświeconych Xię-
życi KORYBUTOW splendorách śnięćacego. Z ktorych oraz káżdemu
dla wieczney pamięci osobny eryguje Koloss.*

ACTUS SECUNDUS.

*Scena 1ma VLODIMIRUS illud arborum vaticinium: Aquila Leonem Ec-
versans animo, supra proprium recumbens scutum somno opprimitur.
In quo videt fortunam Urbium sibi pendentem portas, ac ad easdem in-
vitantem. Demum in eodem scuto velut in Aeneæ Vulcanus, venturi non
insciam ævi, genus omne futuræ stirpis exarantem. Visebantur in illo
succeeduri Duces Kijovix, Severix, Czernichovix, & Perejastavix: Tan-
dem derivato sanguine in Illustrissimam OGINSKIORUM Domum, sago
& Togâ clarissimi Herôes, inter alios BOGDANUS & JOANNES
OGINSKI, uterq; fulmen hostium, ille sub Sigismundo III. hic sub Vla-
dislao IV. Poloniæ Regibus. Alexander OGINSKI primum Vixillifer
M. D. L. deinde Palatinus Mscislavienfis, deniq; Castellanus Trocensis,
quo nec præstantior armis Livonico bello, nec pietate fuit. MARTI-*

ANUS OGINSKI sui Heros Nominis Vice-Pincerna M. D. L. Cateriq;
quorum gloria utriq; Orbi Polono ac Litvano clarissima. Depulso
Morpheo latus relictas in umbone imagines contemplatur, tum panden-
tis Fortunæ portas, revolvit somnium.

*Włodzimir zważając ową mowę Dodony Prognostyk: Gdy tryumfalnym
Marsem &c. w głębokim zdumieniu na tarczy snem zmorzony zaśypia,
gdzie pod ten czas w sennych oczach snuje się Fortuna otwarzająca bra-
my miast y fortec, y na teyże tarczy Antenator y Potomkow I. W. Domu
OGINSKICH rysująca: tam między innymi dają się widzieć I. W.
BOGDAN y IAN OGINSKI, pierwszy za Zygmunta III. drugi
za Władysława IV. oba sławni Nieprzyjaciół Zwycięzcy. ALEXAN-
DER OGINSKI, Choraży W. X. L. potym Wojewodą Mściłowski,
nakoniec Kasztelan Trocki, ktoremu rowny sława tak w boju, jako y
w pokoju niepowstał. MARCYAN OGINSKI Podczaszy W. X. L. y
inni, których w dziełach y Księgach wieczna pamięć zapisła Niebo.
Oczuwszy się ze snu, wyrażonym portretom przypatruje się, y oraz senney
fortuny zważa widok.*

Scena 2da Advertit Leonem cum Aquila in cælo præliantem, quare accitis
Ducibus, dum super portentofum Cometam deliberat; commodam nactus
Mściłaus Occasionem, remotis iterum Ducibus, suam pro Leonino fugge-
rit intercessionem, primamq; illi Lauream ab ipsis etiam offerri fatis
refert, ex illo vaticinio: Lauream primam &c.

*Widzi Lw z Orłem na Niebie wojującego: na który widok wezwawszy Wo-
dzow, gdy z tąd różne formuje prognostyki; pogodna Mściłaus ma-
jąc okazywać swoją za Leoninem wnosi instancję, przydając, że same fata
pierwszy mu Laur destinują, z owej pradykcji: Przedni Laur (pewnie. &c.*

Scena 3ta Adfertur laureatus Nuntius, docens, quod Leoninus desciscens ad
hostes, bellicosissimi Principis auspiciis unā cum hostibus triumphatus sit.
Princeps præsentem cæli Constellationem, ad victum ab Aquileo referens
Leoninum, illud verificatum credit: Aquila Leonem &c. sed ulterioris myste-
ria non assequens vaticinii: mox Leo victor &c. per Leonem Leoninum,
per aquilā Aquileū intelligens, fore eventurū putat; ex illo præsertim rebel-
li prædicto de Laureā vaticinio, ut Victus Victorem premat. Quare
ne malè custodita fera elabatur caveā, & resumptis contra Aquileum viri-
bus, victor evadat; eodem nuntio, diligenter mandat custodiri. Ipse ma-
jora expleturus auguria dividit exercitum, una parte Rotislao Duce in
viciniorem Provinciam ire iussit, alteram ad castrum Korszyn secum con-
vertit.

*Przychodzi nowina o poimány rebellizującym Leoninie, y zwojowanym od
Aquilei Nieprzyjaciela. Włodzimir, upewniony o wszystkim, konstellacyą
niedawną o przyniesionym wykładając zwycięstwie, tamten prognostyk:
gdy tryumfalnym Orzeł &c. sprawdzony widzi. Ale dalszy prorocztwa
prawdy dożyć niemogąc: w krotce orła &c. rozumie, że zwyciężony zwy-
cięzcę ma pokonać. Przeto przez tegoż Gońca, ściśle poimanego chować
kaze. Sam zaś aby większe o sobie prorocztwa spełnił, na dwie części
dzieli Wojsko, jedną z Rotysławem na blizszych miast expugnacyą, drugą
do Pryncypalnego miast Prowincyi nazwanego Korszyn z Joba ordynując.*

Scena 4ta Jarolingus missus à principe Rotislao ad debellandas urbes alias, da-
tam amplioris gloriæ acquirendæ invidens materiam, gravius effervesceit,
quærensque modum tollendi illum, decernit ejusdem expeditionis se comi-
tem addere, ex proximo (ut putabat) facilis nociturus.

Iaro-

Iarolinguś widząc ekspedycyowanemu na zwojowanie innych miast Rotysławowi, większy materya podana sławy, bierzemy się przeciw niemu zapala. Myślicz ztym o sposobie zgładzenia jego, chce być w teyże ekspedycyi, ażeby z bliska bierzemy mógł szkodzić.

Scena 5ta Cumq; destinata executurus progreditur, cernit à longè velut sub umbra applicari à Vlodimiro castro exercitum, quo expugnato Victor Princeps triumphalia in Patriam convertit signa, Iarolinguś verò destinatum iter prosequitur.

T gdy już wprzedsiewzięta wybiera się drogę, postrzega z daleką jak pod umbrą atakowane od Włodzimira miasto, po którego expugnacyi Xiażę tryumfalnym do Ojczyzny daży traktem, Iarolinguś zaś zaczęta drogę kontynuuje.

INTERLVDIVM. CHORUS SECUNDUS.

Mars Russiæ fixis circà colossis, triumphalem Principi PORTAM erigit, ad quam Genius VLODIMIRI constitutus, læto exhilaratur spectaculo, totam subito advertens relucere imaginibus, singulis OGINSIORUM Nomina representantibus, ad partes verò inscriptiones legit, primam: *Quæ nunc patefacta triumphis, grandibus Heroum fulgebit honoribus olim.* Secundam. *Portabuntq; tuo cuncti de sanguine Nomen.*

Mars Ruskiey Monarchii, tryumfalna Włodzimirovi eryguje BRAMĘ, przy ktorey Geniusz Włodzimira światłymi przyozdobioney Obrazami, Łasnie W. OGINSKICH wyrządzającymi, stawia unieselony.

ACTUS TERTIUS.

Scena ima Iarolinguś regredientem cum victore exercitu Rotislaum, ubi somno pressum videt; accurrit cum mucrone: sed ter occulta quadam vi repulsus, dum diligentius Rotislai explorat faciem, advertit certum in fronte à natura signum, ex quo hætenus ignotum agnoscens Fratrem, verso in amorem odio, in evigilantis amplexus ruit, ac invicem agnitus inter fraternos affectus, uterq; triumphantis Aulæ aucturus pompam, regiam ingreditur.

Iarolinguś powracającego z zwyciężskim wojskiem Rotysława widząc snem zmorzonego, porywa się do miecza. Lecz trzy razy niewidoma mocą przytrzymany, gdy pilniey Rotysławowey przypatruje się posturze; postrzega pewny znak zprzyrodzenia na skroniach, z którego dotychczas nieznanego poznawszy Brata, a obrociwszy zazdrość w szczerą życzliwą miłość, ze snu ocuczonego mile wita, y wzajemnie od Rotysława poznany będąc, przy braterskiego koncertacyi affektu, obadwa do tryumfującego spieszą dworu.

Scena 2da. VLODIMIRUS in Ducalis aulæ assistentia, fortunato rerum successu lætus, commutatus in trophæa arbores, & somnium de Fortuna pendente sibi portas urbium, utpote evoluta jam suæ felicitatis auguria commemorans, dum etiam demissa à Rotislao ante Thronum cum Imperialis Aquilæ Stemmata intuetur vexilla, reflectens se ad Stemma quoq; Kijoviensis Ducatus, nunc demum verificatum clarè vaticinium cognoscit: *Mox Leo victor premet aquilam, &c.* Tota itaq; plaudente sibi Aula, & captivorum Epheborum choragio applaudente, jubet captivum fisci Leoninum. Włodzimir przy assystencyi Dworu, z szczęśliwych ciesząc się sukcesow, przemienione w trophæa drzewa, y sen Fortuny otwierający sobie miasta, ja-

ko już zwerzyszkowane szczęścia swojego prognostyki wspomina. Gdy też złożone od Rotysława przy Tronie z Cesarzkim orłem nieprzyjznie widzi Choragwie, reflektując się na berbownego Lwa Xięstwa Kijowskiego, jasniey uznaje prawdę dawney predykcyi: Wkrotce orla zwycięskim bojem lew pokona. Zaczynam przy wesółych Dworu applauzách, każe przed sobą stawić Leoniną.

Scena 3ta Mscislaus per errorem loco paras, revolvens feres primam lauream, si Martis armis &c. Lauream appetens, aggrediendum gladio caput Leonini statuit, eidemq; obvius, verso in odium primo affectu perfidiam exprobrat, ac tandem ubi refecare perduelle caput conatur, laurea subito in gladium delapsa ietum feralem impedit.

Mscislaus inaczej rozumiejąc owę predykcyę: przedni Laur &c. sam przagnac być uwieniczony laurem, na Leoniną głowę czatuje: ztym spotkawszy onegoż, a przy odmianie affektu w nienawiść, wymawiając mu zdradę, gdy na nieprzyjznną głowę, dobyte obraca żelazo, laur niespodzianie na miecz spadłszy, ferálny raz zatrzymuje.

Scena 4ta Siftitur ante solium Leoninus, ac exprobratâ sibi â Principe perfidia, ad instantiam placati jam perfido, putatitiè applicato sibi de laurea eventu, filii; mitiori ejusdem sententia absolutus, illud male intellectum ingeminat: Lauream primam paras, si Martis armis, aggredi cupis caput, Caput, id est fortunatissimum ac clementissimum suum Principem, quo demum Mscislaus intellecto clarè sensu, Patri lauream gratulatur, WŁODIMIRUS verò, facta mentione laurearum, ternæ supra galeam recordatur laureæ, ac ad geminam hoc est primam de Leonino, Orientalem alteram, tertiam deesse asserens, hanc etiam addidit; postquam Rotislai consilio, solidè ad excultam optimè martialibus lauris Russiam, literariam deesse culturam differentis permotus, fundare Lycea statuit. Quo Principis edicto animati quodammodo colossi erumpentes in saltum, Regiæ plausus, & latam simul scenam terminant.

Stawa przed Tronem Leoninus, ktoremu lubo wyrzuca na oczy Monárchâ rebellii, przecięż na instancyę Mścislawa ubłagane, ewentem sobie o laurze aplikowanym, łaskawie uwalnia. W tym Leoninus złe zrozumiane kłódyryi proroctwo wspomina: Przedni Laur pewnie zwycięski gotujesz; gdy miecz na głowę podnieść attentujesz, to jest na niezwyciężonego Monárchę swego. Który sens jasnie dopiero zrozumiawszy Mścislans, Oycu winiszuje lauru. Włodzimir zaś, słysząc o laurách, a wspomniawszy na trojaki z szyszaká wynikający laur, do dwóch zwycięskich, trzeci uczony przydał, kiedy za rąda Rotysławá, nauk założyć postanowił Fundamenta. Którym Monárchy dekretem, ożywione niejako kolossy, przy wesółym saltu applauzie, tryumfy Dworu, y oraz wesółą kończą scenę.

EPILOGUS.

Genius ILLUSTRISIMI MARESCHALLI ad ædem sapientiæ constitutus, suas symbolicè laudes ab Academica JUVENTUTE adumbratas contemplatur. Quare Palæmonia Themide suffragante, ad altiores facultates promulgandam decernit.

Genius I. W. I. M. P. MARSZAŁKA, w Pálacu Madrości swoje symbolicznie wyrażone od Akadémickiey młodzi enkomia zważając, Imioná teyże, za promocyę Palæmonickiey Themidy, godne szkolnego ascensu promulgować decyduje.

